

[Statsministeren.]

og landbrugsministeren fandt det rigtigt at forelægge denne løsning for regeringen til endelig afgørelse.

Regeringen drøftede derfor den 24. januar, straks efter at landbrugsministeren var kommet tilbage, sagen og besluttede sig til at acceptere forliget. Derefter fandt der en orientering og en drøftelse sted i markedsudvalget den 25. januar, og det var, inden regeringen meddelte Ministerrådets formand sin accept. Det vil sige, at telegrammet om godkendelse først blev afsendt efter dette møde. Under et nyt møde i markedsudvalget den 29. d. m. har regeringen haft lejlighed til at give markedsudvalget en nærmere orientering.

Efter min opfattelse svarer dette hændelsesforløb nøje til, hvad man forestillede sig om den parlamentariske kontrol med regeringens deltagelse i EF's beslutningsproces, da folketinget behandlede tiltrædelsesloven, og det svarer også til den hidtidige praksis. Man var altså i folketinget opmærksom på, at den praktiske fremgangsmåde kunne give anledning til på ny at overveje proceduren. Dette kommer da også til udtryk i en udtalelse fra flertallet i folketingsudvalgets betænkning, hvori det hedder: at der "... muligvis vil være behov for at tage iværksættelsen af bestemmelsen i § 6 op til drøftelse i lyset af de erfaringer, der med tiden måtte blive indvundet ...".

Jeg går ud fra, at det er på denne baggrund, at markedsudvalget tog denne sag op, og at markedsudvalget i sit møde den 11. januar besluttede at nedsætte et underudvalg med den opgave at søge udformet nærmere retningslinjer for regeringens pligt til at underrette markedsudvalget. Underudvalget holdt sit første møde den 30. januar. Jeg vil gerne bede om, at man bemærker datoerne. Det er markedsudvalget, der selv har nedsat et underudvalg og nedsat det, før denne sag, som vi nu drøfter, opstod. Underudvalgets første møde var aftalt til den 30. januar, tilfældigvis dagen efter mødet i markedsudvalget, hvor man så stærkt kritiserede den nuværende procedure. Dette underudvalgs arbejde er altså tilrettelagt uafhængigt af den aktuelle situation.

Jeg har forstået, at underudvalget allerede har haft lejlighed til dybtgående drøftelser af problemerne, og jeg er glad for, at

denne forespørgselsdebat kan give arbejdet en yderligere tilskyndelse.

Der skal ikke herske tvivl om, at det er regeringens indstilling, at folketingets markedsudvalg skal orienteres om regeringens forhandlingsoplæg forud for forhandlinger i EF om spørgsmål af større rækkevidde, og at resultaterne af forhandlingerne snarest muligt skal forelægges markedsudvalget.

Jeg vil endvidere gerne benytte denne lejlighed til at understrege, at jeg, udenrigsøkonomiministeren og de pågældende fagministre til enhver tid er rede til at møde i markedsudvalget eller dets underudvalg for at medvirke til at tilrettelægge det fremtidige samarbejde mellem regeringen og markedsudvalget på den mest hensigtsmæssige måde.

Som jeg fremhævede i min indledning, står vi i en overordentlig vigtig fase af vor deltagelse i samarbejdet i det udvidede europæiske fællesskab. Det gælder om at tilpasse eksisterende arbejdsprocedurer på en måde, som på den ene side kan sikre den nødvendige parlamentariske kontrol og på den anden side muliggøre en effektiv og smidig indsats i EF og dermed sikre den forhandlingsfrihed, som enhver regering må have. Jeg tror, at man skal være forsigtig med én gang for alle at ville forsøge at fastlægge procedureregler, som efter de erfaringer, vi får, kan vise sig mindre egnede til det daglige praktiske arbejde.

Efter at være gjort bekendt med det hidtidige forløb af arbejdet i markedsudvalgets underudvalg vil jeg gerne — som jeg tidligere har givet udtryk for — give tilsagn om min og regeringens medvirken til, hvis det ønskes, at udforme klare retningslinjer for regeringens orientering af og konsultation med markedsudvalget. Det er markedsudvalget, der har sagen til behandling, men regeringen er enig: der må sikres fuld mulighed for gensidig udveksling af synspunkter om de foreliggende spørgsmål, således at regeringen kan tage stilling ud fra en sikker formodning om at have parlamentarisk grundlag for sine beslutninger.

Ordføreren for forespørgerne (Nyboe Andersen): Jeg vil gerne takke statsministeren for svaret, men jeg må med det samme sige, at jeg ikke finder statsministerens svar i mindste måde tilfredsstillende.